

Vyučovacia séria:

„Verný služobník Ježiša Krista“

John MacArthur

***„Od správcov sa vyžaduje len jedno:
aby bol každý verný.“***

Matúš 18:15-20

1. Znamenityý služobník Ježiša Krista

Služba pre mnohých nie je zrovna synonymom pre vodcovstvo. V politickom a sekulárnom svete sú vodcovia väčšinou tými, ktorí si radšej nechávajú slúžiť, ako by mali oni sami niekomu slúžiť. Rovnaký postoj vidno aj v mnohých veľkých náboženských zariadeniach. Pápež aj mnohí kazatelia prosperity sú obklopení sprievodom nasledovníkov, ktorí len čakajú na to, aby mohli naplniť všetky ich rozmary.

Takýto postoj je však v protiklade s vodcovstvom, ktorého náplňou je služba iným. Do takého vodcovstva povoláva Boh svoj ľud skrze Písmo. V 1. liste Timoteovi 4:6-16 opisuje apoštol Pavel vlastnosti, ktoré by mal mať pravý služobník Ježiša Krista. Kľúčové slová sú zaznamenané v 6. verši: „Keď budeš tieto veci predkladať bratom, budeš dobrý služobník Krista Ježiša.“ V istom zmysle je to kľúčová téma celého listu, ktorý Pavel napísal Timoteovi, aby ho poučil o tom, ako má slúžiť zboru v Efeze.

Slovo „služobník“ je preložené z pôvodného slova „diakonos“, z ktorého máme odvodené aj slovo „diakon“. Toto slovo sa používa na opis ľudí, ktorí majú v zbore funkciu diakonov, presne ako je to napísané aj v 3. kapitole tohto listu. Napriek tomu, že Pavel používa toto slovo aj v 6. verši 4. kapitoly, nehovorí konkrétne o úrade diakona, ale chce tým poukázať na to, že ktokoľvek slúži v akejkol'vek službe, musí sa v prvom rade vidieť ako služobník Pána Ježiša Krista.

Slovo „diakonos“ má odlišný význam od slova „doulos“, ktoré sa tiež často prekladá ako „služobník“. Zatiaľ čo slovo „doulos“ sa používa vo význame „otroka“, ktorý musí byť bezvýhradne podriadený, tak slovo „diakonos“ sa používa vo význame služobníka, ktorý je však slobodný, pretože slúži dobrovoľne. Toto slovo vyjadruje myšlienku akejsi užitočnosti a poukazuje na to, že cieľom každého kresťana by mala byť túžba byť užitočným Kristovi. V 1. liste Korintským 4:1-2 Pavel

píše: „Nech každý zmýšľa o nás ako o Kristových služobníkoch a ako o šafároch Božích tajomstiev. Od správcov (alebo šafárov) sa vyžaduje, aby bol každý verný.“ Sme volaní k tomu, aby sme boli služobníkmi a zároveň aj správcami, ktorí sa starajú o Božie veci spôsobom, ktorý by priniesol slávu Jeho menu. Pavlove pokyny Timoteovi sú použiteľné pre každého z nás, ktorí slúžime Pánovi.

V 1. liste Timoteovi 4:1-5 hovorí Pavel o démonických doktrínach šírených zvedenými a klamlivými pokrytcami. Po týchto slovách Pavel varuje Timotea a upozorňuje ho na to, že tieto falošné učenia nie sú ľudské ale démonické. Po tomto varovaní apoštol hovorí Timoteovi, ako má byť dobrým a efektívnym služobníkom aj navzdory týmto falošným učeniam. Popri tom, ako Pavel učil Timotea, ako sa vysporiadať s týmito falošnými učeniami, vždy trval na tom, aby sa Timotej nezameriaval na defenzívnu službu tým, že bude len obraňovať a hájiť zdravé doktríny, ale aby sa skôr zameral ofenzívnu a aktívnu službu vyučovania Božieho slova (1. Timoteovi 4:6.11.13.16). Služba vedúcich v zboroch by mala byť primárne zameraná na budovanie Božieho ľudu skrze verné vyučovanie Božieho slova.

Vo veršoch 6-16 nám Pavel popisuje jedenásť charakteristických črt dobrého a verného Kristovho služobníka. Sú to veľmi praktické a užitočné vlastnosti, ktoré by si mal osvojiť každý, kto túži slúžiť Pánovi tým, že bude viesť Jeho ľud. V nasledovných článkoch, ktoré sú uvedené nižšie, sa pozrieme podrobnejšie na každú z týchto vlastností.

2. Verný služobník napomína

Každý z nás si uvedomuje dôležitosť výstražných značiek počas jazdy v aute. Naša bezpečnosť veľmi často závisí od dopravných značiek, ktoré sú na uliciach alebo popri cestách

na diaľnici a obzvlášť od tých značiek, ktoré nás varujú pred nebezpečím priamo pred nami. Napriek tomu sa v pastoračnej službe častokrát stretneme s ľahostajnosťou varovať ľudí pred nebezpečenstvami, ktoré môžu zastihnúť ľudí, ktorí kráčajú po úzkej ceste.

Je tragické, že v dnešných zboroch chýba napomínanie pred teologickými hrozbami, čo spôsobuje ľahostajnosť voči možným doktrínalným chybám, ktoré majú fatálne následky. Písmo je veľmi jasné v otázke nebezpečenstva falošných učení a preto aj Pánov verný sluha by mal byť v tejto veci veľmi priamy. Apoštol Pavel toto tiež zdôrazňuje vo svojom prvom liste svojmu mladému učeníkovi Timoteovi:

„Duch výslovne hovorí, že v posledných časoch niektorí odpadnú od viery a budú sa pridávať bludných duchov a učenia démonických, pokryteckých, falošných učiteľov, ktorí majú bilagované svedomie, zabraňujú ženiť sa a prikazujú zdržiavať sa pokrmov, ktoré Boh stvoril, aby ich s ďakovaním požívali veriaci a tí, čo poznali pravdu... Keď toto budeš predkladať bratom, budeš dobrý služobník Krista Ježiša, vychovávaný slovami viery a dobrého učenia, ku ktorému si sa pridal.“ 1. Timotejovi 4:1-3.6

Služobník Krista musí učiť ľudí rozlišovať a povzbudzovať ich k tomu, aby premýšľali biblicky. Varovanie pred falošnými učeniami je jedným zo základných aspektov vernej pastoračnej služby. Keď sa Pavel stretol so staršími z Efezského zboru, tak im povedal:

„Viem, že po mojom odchode paŕaví vlci vtrhnú medzi vás a nebudú šetriť stádo. Aj spomedzi vás samotných povstanú mužovia, ktorí budú prevrátene hovoriť, aby si priťahovali učeníkov. Preto bdejte a pamätajte, že som

tri roky deň a noc neprestával so slzami napomínať každého z vás. A teraz už porúčam vás Pánovi a slovu Jeho milosti, ktoré má silu vybudovať vás a dať vám dedičstvo so všetkými posvätenými.“ Skutky apoštolov 20:29-32

Pavel varoval efezských kresťanov pred falošnými učeníami a zároveň upriamoval ich pozornosť k jedinému správne riešeniu, k Písmu. Jediná pravda môže byť dostatočne dobrým základom k tomu, aby sme sa vedeli správne vyvarovať nesprávnym učeniám.

Keď sme ako kresťania pevne zakorenení v Písme, môžeme sa vyhnúť tomu, aby sme boli „nedospelými, ktorých každý vietor učenia sem a tam hádže a zmieta podľa ľudskej úskočnosti a chytráctva, aby úkladmi boli uvedení do bludu“ (Efezským 4:14). V 1. liste Jána 2:14 veľmi jasne vidieť úzky súvis medzi pevným základom postaveným na Božom slove a vyhýbaním sa diabolskému falošnému učeniu: „Slovo Božie zostáva vo vás a zvíťazili ste nad zlostníkom.“ Toto je jediný spôsob, ako môžeme bojovať a vyhrať nad tými, ktorí sa maskujú za anjelov svetla a služobníkov spravodlivosti (2. Korinským 11:14-15).

Zlyhanie v rozlišovaní dnešných zborov viedlo k tomu, že sa do cirkvi dostalo mnoho zlého učenia. Preto sú dnešné zbory také zmätené, slabé a v mnohých prípadoch úplne mimo pravdy. Silné a zdravé doktríny, výkladové kázanie Písma a jasné postoje k biblickým pravdám boli nahradené slabou a zriedenou teológiou, neusvedčujúcim kázaním bez pokánia, ktoré je navyše zamerané na tolerovanie všetkého. Takéto plytké a bezhlavé kázanie prináša tragický odkaz nastávajúcim generáciám. V posledných desaťročiach je cirkev zaplavená charizmatickým chaosom, nebiblickou psychológiou, mystickými vplyvmi, na filozofiu orientovanou

na úspech a rast, teológiou prosperity, na človeka orientovanými zhromaždeniami...

Cirkev musí jasne vyznačiť hranicu medzi pravdou a falošnými učeniami a musí budovať ľudí na základe Božieho slova. Boh dáva pastorom na zodpovednosť, aby varovali ľudí pred duchovným nebezpečenstvom. Pán povedal prorokovi Ezechielovi:

„Človeče, urobil som ťa strážcom domu Izraela. Keď počuješ slovo z mojich úst, varuj ho v mojom mene. Keď poviem bezbožnému: Určite zomrieš, a nebudeš ho varovať, ani neprehovoriš, aby si varoval bezbožného pred jeho bezbožnou cestou, aby sa zachoval nažive, ten bezbožný zomrie pre svoju nepravosť, ale jeho krv budem vyhľadávať z tvojej ruky.“ Ezechiel 3:17-18

Pokiaľ duchovní lídri zborov nebudú varovať ľudí pred herézami a falošným učením, budú sa z toho zodpovedať Bohu (Židom 13:17). Žijeme v dobe, kedy súčasná cirkev prijíma všetky druhy moderného myslenia. A práve preto musí každý Boží muž pevne stáť v zdravej teológii a nesmie prestať napomínať a varovať ľudí pred nebiblickými učeniami. Je zaviazaný chrániť svoje stádo a nie ho vystavovať nebezpečenstvu.

3. Verný služobník študuje

Dnešná kultúra je nesmierne zaťažená na diéty. Sme neustále dookola bombardovaní rôznymi možnosťami, čo by sme mali alebo nemali jesť. Koniec koncov, ako nám to stále pripomínajú, v stávke je naše fyzické zdravie.

Napriek tomu, keď sa jedná o naše duchovné zdravie, tak môžeme vidieť, že mnohým kresťanom je dosť jedno, aká

kvalitná je ich duchovná strava a duchovná diéta. Toto je dôvod, prečo apoštol Pavel tak dôrazne poukazoval na nesmiernu dôležitosť sýtiť sa Božím slovom, obzvlášť keď sa jedná o ľudí vo vedení zboru.

V Pavlovom zozname kritérií pre znamenitého verného služobníka napomína svojho zverenca Timotea, aby usilovne študoval Písmo. 1. list Timotejovi 4:6 hovorí, aby sme boli vychovávaní „slovami viery a dobrého učenia...“ Pavel dobre vedel, že Timotej je dostatočne zbehlý v pravde: „...od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ťa môžu urobiť múdrom na spasenie vierou v Krista Ježiša.“ (2. Timoteovi 3:15). Napriek tomu ho však Pavel napomína, aby zotrval v Písme a zostal verný pravde.

Byť „vychovávaný“ poukazuje na neustály proces sýtenia sa Božím slovom. Zbožný pastor musí byť neustále hladný po pravde, podobne ako malé dieťa, keď je hladné a žiada si mlieko (1. Petra 2:2). Timoteov neustály prísun duchovnej stravy bol nesmierne dôležitý, keď sa mal raz „postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť a správne podáva slovo pravdy.“ (2. Timoteovi 2:15). Hneď nato ho Pavel dôrazne upozorňuje: „Prázdny svetským rečiam sa vyhýbaj, lebo sa budú naďalej vzmáhať v bezbožnosti, a ich reč bude rozožierať ako rakovina. Z nich sú Hymeneos a Filetos, ktorí zblúdili od pravdy hovoriac, že vzkriesenie už bolo, a tak nivočia vieru niektorých.“ (2. Timoteovi 2:16-18)

Každý Boží služobník je povinný dbať na toto Pavlovo varovanie. Napriek tomuto jasnému príkazu je mnoho takých, ktorí verejne ukazujú svoju biblickú negramotnosť zakaždým, keď vystúpia za kazateľnicu. Pre iných sú dôležitejšie ich vlastné názory a interpretácie Písma, než aby jasne a priamo vykladali to, čo Boh skutočne zjavil v Písme. Výsledkom takéhoto prístupu je plytké a slabé spoločenstvo, ktoré produkuje netrénovaných a nekvalifikovaných lídrov, ktorí

exponenciálne prekonávajú nevedomosť svojich vlastných učiteľov. V dnešnej dobe je cirkev preplnená „vodcami,“ ktorí majú zručnosti s prácou s ľuďmi, ale nemajú vôbec zápal pre biblické vzdelanie.

Dnes mnohí kladú dôraz na to, že kazateľ musí byť zbehlý v súčasnej populárnej kultúre, musí poznať filmy a aspoň čiastočne dianie v šoubiznise, musí ovládať najnovšie internetové vtípky, musí ovládať psychológiu a sociológiu, musí poznať svetové trendy, sociálne hnutia alebo vodcovské stratégie, musí byť politicky aktívny. Práve preto je potrebné zdôrazniť, že toto nie je úlohou pastora alebo staršieho zboru. Práve naopak, všetko toto môže byť len prekážkou v jeho službe. Zbožný pastor musí byť v prvom rade odborníkom na Božie slovo, ktoré má verne podávať ľuďom, ktorí mu boli zverení.

Spolu s dôsledným štúdiom Božieho slova prichádza aj schopnosť vyhnúť sa veciam, ktoré často odvádzajú našu pozornosť preč od štúdia Božieho slova. Boží ľud musí byť sýtený pretekajúcim Božím slovom, ktoré preteká z pastorovho hlbokého a dôsledného štúdia Písma a nie nejakými zvyškami, ktoré dal dokopy na poslednú chvíľu. Takáto slabosť za kazateľnicou sa potom prenáša aj do celého spoločenstva. Dobré komunikačné schopnosti dokážu neraz zabaviť a ohúriť duchovne nezrelých poslucháčov, ale sú nanič, pokiaľ kazateľ nekáže Božie slovo.

O tom, čo znamená naplniť povolanie pastora, Richard Baxter napísal:

„Pastoračná služba musí byť vykonávaná dôsledne a svedomito, pretože má nevýslovný vplyv na nás samotných ako aj na ostatných okolo nás. Našou snahou je zachrániť svet pred Božou kľiatbou, zvestovať Kristovo dielo na kríži, zachrániť samých seba aj ostatných pred zatratením, premôcť diabla, zničiť jeho kráľovstvo a pomôcť sebe aj ostatným dosiahnuť kráľovstvo slávy. A vari má byť toto dielo vykonané

s ľahkovážnosťou a lenivosťou? Ó, nie! Toto dielo musíme konať so všetkou silou! Musíme úpenlivo študovať, pretože studňa je hlboká a naše mysle sú plytké.“ (Richard Baxter, dielo *The Reformed Pastor*, v preklade *Reformovaný pastor*, strana 112)

Boží muž sa musí sústrediť na jedinú knihu a musí usilovne pracovať na tom, aby jej rozumel. Ľahostajnosť nie je prípustná. Schopnosť pastiera verne sýtiť svoje stádo spočíva na tom, ako dobre sýti sám seba.

4. Verný služobník sa vyhýba nebiblickému mysleniu

Dnes je veľmi vznešené, keď niekto povie, že má otvorenú myseľ. Je však naozaj tak veľmi cnostné otvárať svoju myseľ? Každý z nás máme dvere na dome preto, aby sme niečo udržali vo vnútri a aby niečo zostalo vonku. A tieto dvere otvárame podľa svojho najlepšieho uváženia tak, aby sme sa nevystavovali zbytočnému nebezpečenstvu. Múdry človek chráni svoju myseľ rovnakým spôsobom. Len blázon by si nechal myseľ otvorenú pre hocičo, čo započuje.

Toto je dôvod, prečo Božie slovo tak dôrazne hovorí o rozlišovaní. Písmo je jediné, ktoré dokáže naučiť myseľ naivného, neskúseného, nedospelého a ľahostajného človeka, kedy má zavrieť dvere.

Presne toto mal apoštol Pavel na mysli, keď učil Timotea, aby zavrhol „svetské a babské bájky“ (1. Timoteovi 4:7). „Bájky“ je slovo preložené z gréckeho slova „muthos“, z ktorého je odvodené slovo „mýtus“. V 2. liste Timoteovi 4:4 sa píše, že mnohí „odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam.“ Takže Pavel videl jasný rozdiel medzi pravdou a mýtom. Považoval ich za úplné protiklady. Každý kresťan by

mal preto rásť v pravde, aby sa dokázal vyhnúť všetkému, čo jej oponuje.

Prídavné meno „babské“ použité v spojitosti s bájkami (1. Timoteovi 4:7) má svoj kultúrny význam. Filozofovia často používali tento výraz ako sarkastický epiteton (obrazné pomenovanie, ktoré obsahuje citový význam), keď chceli jasne poukázať na to, že určitým názorom opovrhujú. Vyvolávalo to obraz starej pani, ktorá rozpráva dieťaťu vymyslenú rozprávku. Toto vyjadrenie sa vo všeobecnosti používalo pre veci, ktorým chýbala dôveryhodnosť.

Mysel' je veľmi vzácna vec. Boh túži po tom, aby najmä tí, ktorí slúžia ako duchovní vodcovia, mali čisté mysle presiaknuté pravdami Božieho slova. Je bláznivé otvárať si mysle pre svetské bájky a nebiblické názory, ktoré odporujú pravde. Napriek tomu sa súčasná spoločnosť radšej ženie za týmito vecami ako za pravdou.

Dnes sa za teologicky vzdelaného človeka už nepovažuje niekto, kto pozná Bibliu, ale skôr niekto, kto rozumie rôznym svetským špekuláciám a svetskej múdrosti.

Keď som premýšľal nad doktorandským štúdiom teológie, garant absolventského programu si prečítal moje práce a dospel k záveru, že som vo svojej bakalárskej práci mal príliš veľa teológie a Biblie. Preto mi dal zoznam 200 kníh, ktoré som si musel prečítať pred tým, ako som vstúpil do daného programu. Nechal som si tento zoznam skontrolovať niekým, kto tie knihy poznal, a zistil som, že celý ten zoznam sa skladal z kníh plných liberálnej teológie a humanistickej filozofie. Tento školský program rovnako odo mňa vyžadoval, aby som mal absolvovaný kurz z názvom „Ježiš a kinematografia“. V tomto kurze sa sledovali súčasné filmy a hodnotili sa na základe toho, či boli proti alebo zastávali tzv. „Ježišovú etiku“. Tento kurz znížil svätého Ježiša na nejakú nejasnú etiku. Následne na to som sa stretol s garantom tohto študijného programu a povedal som mu: „Chcel by som Vám

len povedať, že do tohto bodu som strávil celý svoj život štúdiom pravdy a preto nechcem zvyšné roky stráviť štúdiom omylov.“ Položil som študijné materiály na jeho stôl a odišiel som.

Naopak, môj kamarát, ktorý nemal silné presvedčenie o pravde, išiel na tento seminár liberálnej teológie. Nakoniec skončil ako barman, pretože ho ten liberalizmus zvedol a pripravil ho o motiváciu slúžiť Bohu.

Som nesmierne vďačný Bohu za to, že od začiatku môjho štúdia na seminári až po dnešný deň mi dovoľuje plniť si myseľ Jeho pravdou. Tým pádom moja myseľ nie je bojiskom, kde by prebiehal boj o to, čo je pravdivé a čo nie. Môžem hovoriť Božie slovo s presvedčením, pretože moja myseľ nie je plná pochybností. Vedome som sa snažil neotvárať si myseľ voči domnelým intelektuálom a učencom, ktorí odporovali biblickej pravde.

Vaša myseľ je vzácna a preto je dôležité, aby bola chránená pred diabolskými klamstvami. Verný pastier zachová svoje biblické presvedčenie a čistotu mysle jedine tým, že je neustále vystavovaný Božiemu slovu.

5. Verný služobník je disciplinovaný

Verná služba je prirodzeným výsledkom osobnej zbožnosti. Oswald Sanders napísal vo svojej knihe “Spiritual Leadership” (Duchovné vodcovstvo): „Duchovné ciele môžu dosiahnuť len duchovní ľudia, ktorí používajú duchovné metódy.“ (Oswald Sanders, Spiritual Leadership, str. 40). Kľúčovou vecou v službe je zbožnosť. Nie je to o tom, aký si múdry alebo ako dobre vieš komunikovať; je to o tom, či poznáš Božie slovo a či vedieš zbožný život. Služba je už len výsledkom týchto dvoch faktorov.

Prvý list Timoteovi 4:7 hovorí: „Cvič sa v pobožnosti.“ Slovo cvičiť je odvodené z gréckeho slova „gymnazō“, ktoré sa používalo na opis športovcov, ktorí sa pripravovali na rôzne športové disciplíny. Toto slovo opisuje tvrdý a obetavý tréning. V gréckej kultúre bola telocvičňa umiestnená v centre mesta, kde sa zhromažďovali prevažne mladí ľudia vo veku 16-18 rokov. A pretože zdatní športovci boli veľmi žiadani, telocvičňa bola v každom jednom meste. Povýšenie kultu tela viedlo ľudí stále k tvrdším tréningom, keďže stúpala aj konkurencia, presne ako je tomu aj dnes.

Pavel preto použil tento kultúrny obraz, keď povzbudzoval Timotea, aby sa cvičil v pobožnosti. V podstate povedal Timoteovi: „Ak začneš trénovať, zameraj sa na tréning svojej vnútornej podstaty, aby si rástol v zbožnosti.“ Slovo preložené ako „zbožnosť“ je „eusebeia“, čo doslovne znamená úcta, pobožnosť alebo pravá duchovná cnosť. „Neustále sa trénuj pre zbožnosť“ by bol spôsob, ako by sme mohli doslovne preložiť Pavlove slová napomenutia Timoteovi.

Pavel veľmi dobre chápal dôležitosť disciplíny v službe: „Ukážňujem si telo a podrobujem ho službe, aby som sám nebol nehodný, keď iným kážem“ (1. Korintským 9:27). Ďalej povedal Timoteovi: „Spolu so mnou znášaj protivenstvá ako dobrý bojovník Ježiša Krista. Nikto z vojakov sa nepletie do zamestnaní každodenného života, aby sa páčil svojmu vojvodcovi. Ak aj niekto preteká, nebude ovenčený, ak nepreteká podľa pravidla“ (2. Timoteovi 2:3-5).

Vojak znáša ťažkosti, robí každodenné obete a oddeľuje sa od sveta, aby potešil toho, kto ho naverboval. Podobne aj športovec, ktorý tvrdo trénuje a dodržiava pravidlá. Rovnako musí aj Boží služobník prinášať obete a odopierať si rôzne svetské pôžitky, aby sa mohol priblížiť Božím štandardom.

Fyzické cvičenie prináša malý osoh (1. Timoteovi 4:8). Po prvé, prináša to osoh len pre telo. Po druhé, je to prospešné len na krátky čas. Môžete stráviť roky tým, aby ste sa dostali

do formy, ale stačí veľmi krátky čas a začnete strácať to, na čom ste tak tvrdo pracovali.

Pre porovnanie: „Pobožnosť je na všetko užitočná, lebo má zaslúbenie pre terajší aj budúci život“ (1. Timoteovi 4:8). Zbožnosť je prínosom nie len pre telo ale rovnako aj pre dušu. Ak sa chystáte dať si novoročné predsavzatie, tak si nedávajte ako predsavzatie to, že pôjdete do telocvične trikrát za týždeň bez toho, aby ste si dali ako predsavzatie to, že budete tráviť každý jeden deň v Božom slove a budete rásť v zbožnosti. Časným prínosom duchovnej disciplíny je naplnený Bohom požehnaný a plodný život. Zároveň, keď sa pravidelne trénujete v zbožnosti, tak požehnania z toho plynúce sa prenesú aj do večnosti.

Keď sa staráme o svoje telá viac ako o svoje duše, je to znakom duchovnej nezrelosti. Takéto konanie prezrádza slabé vnímanie duchovných a večných skutočností. Malo by byť prirodzené, že kresťania v zboroch sú pod neustálym duchovným tréningom, aby mohli byť stále viac podriadení Božej vôli. Našou primárnou úlohou nemá byť budovanie a uctievanie našich tiel.

Zbožnosť má byť hlavným cieľom každého jedného služobníka. K tomu je za potreby, aby využíval všetky prostriedky milosti: modlitbu, štúdium Biblie, vyznávanie hriechov, aktívnu službu, vykazateľnosť a niekedy aj pôst.

Pavel hovorí, že zbožnosť je stredobodom pravdy (1. Timoteovi 6:3). Je nám daná skrze Krista (2. Petra 1:3), no napriek tomu sa o ňu musíme usilovať (1. Timoteovi 6:11). Prinesie to do našich životov prenasledovanie (2. Timoteovi 3:12), avšak máme z nej požehnanie vo večnosti (1. Timoteovi 4:8). Toto sú základné skutočnosti, ktoré by mali byť motiváciou pre každého služobníka, aby sa cvičil v pobožnosti.

6. Verný služobník je usilovný

Je skutočne pravdou, že pastoračná služba je nebom pre tých, ktorí sa chcú vyhnúť ťažkej práci? Pre bežného pozorovateľa, ktorý vidí svojho kazateľa len dve hodiny v nedelu doobeda, sa to tak môže javiť. Takýto postoj je však veľmi ďaleko od pravdy, keď hovoríme o skutočnom slúžiacom kazateľovi, ktorý vedie Boží ľud.

Služba je určitým spôsobom úsilím o večnosť, no je to rovnako aj pozemská úloha, ktorá si vyžaduje nemalé úsilie. Preto apoštol Pavel opísal svoju každodennú pastoračnú činnosť slovami: „Isteže preto sa unívame a zápasíme...“ (1. Timoteovi 4:10).

V 2. liste Korintským 5:9 Pavel hovorí: „Preto či prebývame v tele a či sa vystahujeme z neho, snažíme sa byť Mu príjemní.“ Po týchto slovách nám Pavel dáva dva dôvody, prečo by sme mali tvrdo pracovať. Prvý z dôvodov je napísaný hneď v nasledujúcom 10. verši: „Všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby každý prijal dobré či zlé ako odplatu za to, čo konal v tele, podľa toho, ako pracoval.“ Takže týmto prvým dôvodom je to, že budem stáť pred Kristom a dostaneme večnú odmenu. Táto odmena bude závisieť od toho, ako verne a usilovne sme slúžili (pozri 1. Korintským 3:11-15).

Potom Pavel hovorí: „Keď teda vieme, čo je bázeň pred Pánom, presviedčame ľudí“ (2. Korintským 5:11). V tomto verši sa Pavel nepozera na seba a na veriacich ale na neznovuzrodených ľudí. Pokiaľ nebudú činiť pokánie, tak nikdy nebudú mať možnosť okúsiť spomínanú večnú odmenu, ale čo je najhoršie, budú čeliť súdu. A pokiaľ máme túto vedomosť, tak je našou úlohou ich presviedčať pravdou evanjelia v nádeji, že skrze spasenie sa budú môcť vyhnúť súdu.

A toto je tým druhým dôvodom, ktorý motivuje služobníka pracovať tvrdo. Pavel pracoval tvrdo, pretože si

uvedomoval, že dôsledky jeho snahy siahajú až do večnosti. Existuje totiž večné nebo a večné peklo.

V 1. liste Timoteovi 4:10 je pre slovo „unúvame“ použité grécke slovo „kopiaō“, ktoré znamená „pracovať až do úplného vyčerpania“. A pre slovo „zápasíme“ je použité slovo „agōnizomai“, ktoré znamená „trápiť sa v boji s niečím“. Preto pracujeme až do bodu vyčerpania a bolesti, pretože vieme, že naša práca má dosah až do večnosti.

Oswald Sanders raz napísal: „Ak človek pre vodcovstvo nie je ochotný trpieť únavu, vždy bude len priemerný“ (Oswald Sanders, *Spiritual Leadership*, str. 175). Tak isto povedal: „Skutočný slúžobník musí vždy zaplatiť za vodcovstvo ťažkú daň a čím je viac rastie, tým väčšiu cenu musí zaplatiť“ (Oswald Sanders, *Spiritual Leadership*, str. 169). Keďže si uvedomuje nevyhnutnosť svojej služby, tak sa len tak ľahko nevzdáme zaplatiť túto cenu. Únava, osamelosť, boj, skoré vstávanie, ponocovanie a odpieranie si svetských rozkoší sú sprievodnými znakmi dokonalosti.

V 9. kapitole 1. listu Korintským Pavel hovorí:

„Keď kážem evanjelium, to nie je chválou pre mňa, to je moja povinnosť. Beda by mi bolo, keby som nekázal evanjelium... Preto ja tak bežím, nie ako na neisto, tak zápasím, nie ako by som vzduch rozrážal, ale ukážňujem si telo a službe ho podrobujem, aby som sám nebol nehodný, keď iným kážem.“ 1. Korintským 9:16.26-27

Tieto slová opisujú Pavlovo obrovské úsilie a oddanosť službe Bohu. V 2. liste Korintským 11:24-27 Pavel viackrát hovorí, ako ho jeho nepriatelia a blízki bili a trestali. Pretrpel všetky tieto ťažkosti, pretože bol plne oddaný svojej službe. Prečo? Pretože mal neustále pred očami večnosť. Uvedomoval si, že v stávke sú ľudské duše.

Ďalšou Pavlovou istotou v jeho službe bola skutočnosť, že mal „nádej v živom Bohu“ (1. Timoteovi 4:10). Misionári, ktorí kážu evanjelium Kristovo mnohé roky, pripravujú sa o takmer všetky pozemské rozkoše, pretože ich nádej spočíva v živom Bohu. Veria, že im poskytne život mimo tohto života tu na zemi. Nikto z nás by si nemal zhromažďovať pozemský majetok a oddávať sa mu tu v časnosti (pozri Matúš 6:19-21). Naša nádej musí prameniť z budúcnosti a nie z časnosti.

Pavel argumentuje takto: Slúžime usilovne a pracujeme tvrdo pretože si uvedomujeme, že dôsledky našej služby siahajú až do večnosti. Svoju nádej sme vložili do živého Boha a vieme, že On zachráni duše tých, ktorí v Neho uverili a činili pokánie zo svojich hriechov. Toto sú dôvody, prečo pracujeme tak tvrdo.

Raz som čítal rozhovor s Thomasom Cochranom ohľadom jeho misijnej služby. Jeden z anketárov sa ho opýtal otázku: „Do akej konkrétnej misijnej služby sa cítite byť povolaný?“ On na to odpovedal: „Viem iba to, že chcem tú najťažšiu službu, akú mi viete ponúknuť.“ Služba Bohu nie je pre tých, ktorí za ňou hľadajú bezstarostnosť a pohodlie.

Všetko naše konanie je tvrdou prácou, nie však ľudskou prácou. Pavel jasne vyjadril svoj cieľ slovami: „Jeho zvestujeme my, napomínáme a učíme každého človeka vo všetkej múdrosti, aby sme každého človeka učinili dokonalým v Kristovi“ (Kolosenským 1:28). Následne na to povedal: „A ja sa o to aj namáham [gr. kopiaō] a bojujem v Jeho moci, ktorá mocne pôsobí vo mne“ (Kolosenským 1:29). Neodkážeme efektívne pracovať pre Pána, ak sa snažíme konať mocou svojho tela. Najefektívnejší spôsob je, keď Pán naplní svojim Duchom tých, ktorí Mu skutočne slúžia.

7. Verný služobník vyučuje s autoritou

V kultúre, ktorá opovrhuje autoritou a podriadením, je mnoho ľudí nedôverčivých voči ľuďom, ktorí hovoria autoritatívne alebo prezentujú nejakú vonkajšiu objektívnu pravdu.

Kresťania nesmú podľahnúť takémuto skepticizmu. Nemali by sme byť cynickými voči každému, kto káže s autoritou. Musíme pochopiť, že nie je arogantné, keď niekto vyučuje Božie slovo v autorite, pokiaľ táto autorita pramení z Boha.

Pokiaľ nechceme skĺznuť do svetského opovrhovania autoritami, musíme dobre chápať povolanie, do ktorého boli povolaní Boží služobníci, ktorým bolo zverené viesť Božie stádo. Pastor tu nie je na to, aby ľudí prosíkal, prehováral a dával im nejaké alternatívne návrhy a riešenia. Nie je tu ani kvôli tomu, aby ľudí zabával a lahodil ich ušiam. Nie je tu na to, aby im ponúkal sentimentálne emocionálne zážitky alebo motivačné reči. Je povolaní k tomu, aby autoritatívne kázal a zvestoval Božie slovo.

Toto je jeden z dôvodov, prečo Pavel poučuje Timoteja s takou istotou a hovorí mu: „Toto prikazuj a toto vyučuj“ (1. Timoteovi 4:11). V celom Písme môžeme opakovane vidieť podobné príkazy, ktoré Boh dáva svojim služobníkom. V liste Títovi 2:15 sa píše: „Toto hovor, takto napomínaj, karhaj so všetkou dôraznosťou a nikto nech tebou nepohrda.“ Pastoralná služba si vyžaduje odvahu. Vyžaduje si presvedčenie, ktoré však nevychádza z vlastnej autority ale z autority Písma. Presne ako napísal Peter: „Keď niekto hovorí, nech hovorí ako reč Božiu“ (1. Petra 4:11).

Pavlov príkaz Timoteovi je vo veľkom kontraste s mnohými súčasnými kázňami. Kázania v dnešnej dobe sú často pútavé, no len málokedy autoritatívne. Častokrát zábavné, ale len málokedy usvedčujúce. Častokrát populárne,

ale zriedkakedy silné. Veľmi často zaujímavé, ale veľmi zriedka premieňajúce. Pavel neprosí Timotea, aby zdieľal svoje názory so spoločenstvom alebo aby im niečo navrhoval. Práve naopak, vyzýva ho k tomu, aby im „prikazoval“, teda aby ich viedol a vyučoval pravde. Pre slovo „prikazoval“ je použité grécke slovo „parangellō“, ktoré znamená „viest“ alebo „nariadovať“. Znamená to teda výzvu k poslušnosti jedinej autorite, Písmu. Slovo „vyučuj“ je použité v spojitosti s podávaním pravdy ďalej. Slovo „tomuto“ odkazuje na Pavlovo vyučovanie z 1. Petra 4:4-10. V skratke: Všetko, čo Boh prikázal, aby Timotej robil, mal rovnako Timotej prikazovať aj ostatným, aby robili.

Kázanie skutočného a verného Božieho služobníka by malo byť kázané v autorite Písma tak, aby v životoch Božieho ľudu boli napĺňané Božie prikázania. Takéto kázanie je podobné samotnému Bohu, o ktorom Pavel napísal v Skutkoch 17:30: „Ale na časy tejto nevedomosti nehľadí Boh, no teraz dáva zvestovať ľuďom, aby sa všetci všade kajali.“ Rovnako aj Ježiš prikazoval svojim poslucháčom, aby činili pokánie a uverili, podobne tak robil aj Ján Krstiteľ. Otec jasne prikázal každému, aby počúval a poslúchal Jeho Syna. Každé volanie k tomu, aby sme verili v evanjelium a činili pokánie, je príkazom. Každé volanie svätých, aby poslúchali Božie slovo je príkazom, ktorý má prichádzať s autoritou.

Neznamená to však, že by mal pastor každého zrážať svojou autoritou ako buldozér k zemi. Práve naopak, musí byť stále pokorný a láskavý voči tým, ktorých mu Pán zveril do starostlivosti. Avšak sú situácie, kedy nežnosť a láskavosť musia ustúpiť autorite Písma. Je čas, kedy musí vystúpiť na kazateľnicu a verne hlásať Božie slovo bezohľadu na to, či toto slovo niekoho nahnevá alebo nie.

Je dôležité pripomenúť, že tí, ktorí zlyhávajú už v predošlých spomenutých výzvach Pavla Timoteovi, určite nebudú mať úspech ani v tejto konkrétnej výzve kázania

s autoritou. Leniví študenti Božieho slova, ktorí ani nevedia, čo je v ňom napísané, určite nevystúpia za kazateľnicu s presvedčením a určite nebudú kázať s mocou. Podobne aj tí, ktorí si otvárajú svoje mysle pre rôzne učenia, veľmi rýchlo zistia, že ich dôvera v absolútnu autoritu Písma akosi ochabla. Jednoducho povedané, niet žiadnej autority v kázni človeka, ktorý nevkladá všetko úsilie do toho, aby verne vykladal Písmo.

V konečnom dôsledku, verný Boží služobník vie, že jeho autorita nepramení z neho samého. Nie on je hlavou cirkvi ale Kristus. Jeho zbor mu bol zverený len na krátky čas a jeho úlohou je za tento krátky čas verne a s autoritou prinášať ľuďom Božie slovo v dôvere voči Duchu Svätému, aby skrze neho pracoval, aby tak bola naplnená Božia vôľa.

8. Verný služobník ide príkladom

Zbor by nemal posudzovať svojich slúžiacich bratov len podľa toho, ako kážu. Dokonca aj ten najlepší kazateľ dokáže oslabiť vplyv svojich kázní, pokiaľ žije život naplnený hriechom. Je tragické, že dnešná cirkev je preplnená kazateľmi, ktorých správanie veľmi často popiera posolstvá jeho kázní. Charles Spurgeon varoval pred týmto vážnym nebezpečenstvom vo svojej kázni s názvom „Pokrytectvo“:

„Pokrytec môže hovoriť ako anjel, môže reagovať rýchlymi a múdrymi citáciami, dokáže hovoriť o akýchkoľvek zložitých teologických otázkach, či už ide o rôzne teologické doktríny alebo otázky metafyziky. Môže mať dokonca tak široké znalosti, že keď sa postaví za kazateľnicu a začne hovoriť, tak sa začnete cítiť zahanbene so svojou skromnou múdrosťou. Dôležitejšie sú však jeho činy. Čo vidíte, keď začne konať? Uvidíte samé protirečenie s tým, čo hovoril. Káže ostatným, aby dodržiavali Nový zákon: Dodržiava ho on

sám? ‘Ó, nie!’ Hovorí iným, že musia zažiť takú alebo onakú skúsenosť? Zažíva ju on sám? ‘Ani z ďaleka!’ Hovorí ostatným, čo by mali a nemali robiť? Spomenie si vôbec niekedy pri svojom konaní na to, čo vlastne káže? ‘Vôbec nie!’ Sledujte ho v jeho domácnosti, sledujte ho pri bežných aktivitách, pri práci a keby ste chceli vyvrátiť jeho kázne, stačí, keď poukážete na jeho život.“ (Charles Spurgeon, „Hypocrisy“, str. 98)

Apoštol Pavel si tiež uvedomoval nebezpečenstvo pokrytectva, keď písal svojmu žiakovi Timoteovi: „Nech nikto nepohrda pre tvoju mladosť, ale buď vzorom veriacich v reči, správaní, láske v duchu, vo viere a v mravnej čistote“ (1. Timoteovi 4:12). Slovo „príklad“ je preložené zo slova „tupos“, z ktorého je odvodené slovo „typ“, ktoré tiež znamená „model“, „obraz“ alebo „vzor“. Pri výrobe oblečenia rovnakého typu položí krajčír maketu na materiál a vyreže z neho vzor, ktorý presne zodpovedá položenej makete. Podobne aj umelec používa nejaký model, ktorý sa snaží prekresliť na svoje plátno. Keď dávate niekomu niekoho za príklad, dávate tomu človeku vzor, ktorý má nasledovať. Niekoľko raz povedal: „Tvoj život kričí tak nahlas, že nedokážem počuť to, čo hovoríš.“

Príkladná vernosť

V Novej zmluve nájdeme mnoho príkazov, ktoré nás vyzývajú k tomu, aby sme išli ľuďom príkladom v zbožnom žití. Pozrime sa na niektoré Pavlove príkazy:

„Napomínam vás: Napodobňujte ma!“ 1. Korintským 4:16

„Napodobňujte ma ako ja Krista.“ 1. Korintským 11:1

„Bratia, spoločne buďte mojimi napodobňovateľmi a pozorne si všímajte tých, ktorí tak žijú, ako máte príklad v nás.“ Filipským 3:17

„Čomu ste sa naučili, čo ste prijali, počuli a videli na mne, to čiňte.“ Filipským 4:9

„Lebo sme vám nezvestovali evanjelium len slovom, ale aj v moci a Duchu Svätom a v úplnej istote, ved' viete, akí sme boli medzi vami a pre vás. A vy ste sa stali našimi aj Pánovými napodobňovateľmi.“ 1. Tesalonickým 1:5-6

„Lebo sami viete, ako nás treba napodobňovať. Ved' my sme nežili u vás neporiadne... Niežeby sme nemali na to právo, ale aby sme vám dali príklad, ako nás napodobňovať.“ 2. Tesalonickým 3:7.9

Pavel nechcel týmito vyjadreniami o tom, aby ho ľudia napodobňovali podobne, ako on napodobňuje Krista, pôsobiť vôbec egoisticky. Jednoducho len chcel poukázať na nasledovaniahodný charakter zbožného muža, ktorým aj skutočne bol. Pavel si jasne uvedomoval, že nie je dokonalý, no napriek tomu bolo jeho najväčším cieľom usilovať sa o túto dokonalosť a posvätenie. Túto snahu chcel vstúpiť aj tým, ktorí ho nasledovali a ktorých mu dal Pán do rúk, aby ich viedol. Žiadny človek, ktorý je v službe, by sa nemal usilovať o nič menej, ako sa usiloval Pavol.

Autor listu Židom napísal: „Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali Božie slovo. Pozorujte, aký bol koniec ich správania, a napodobňujte ich vieru“ (Židom 13:7). Ak slúžime, mali by sme žiť svoje životy tak, aby boli hodné nasledovania. Toto je nesmierna výzva a preto Jakub píše: „Nechcite byť, bratia moji, tak mnohí učiteľmi. Vedzte, že súd nad nami bude ťažší“ (Jakub 3:1). Je veľmi vážnou vecou vyučovať falošné veci a žiť pokrytecky. Život každého človeka by mal zodpovedať tomu, čo káže. Je tragické, že mnohí vo svojej službe porušujú tento princíp.

Ako ísť príkladom?

Timotej bol mladý muž, pravdepodobne mal menej ako 40 rokov a preto bol terčom neustálych pochybností zo strany starších veriacich. Preto mu Pavel prikazoval, aby si zaslúžil rešpekt a to, že ho ľudia budú nasledovať. Ako to však mal Timotej urobiť? Tak že bude príkladom „v reči, správaní, láske, vo viere a v mravnej čistote.“ (1. Timoteovi 4:12). Pozrime sa trochu bližšie na každú jednu z týchto kategórií:

V reči

Reč každého jedného Božieho služobníka musí byť príkladná. V Matúšovom evanjeliu 12:34 Ježiš hovorí: „Z plnosti srdca hovoria ústa.“ Preto čokoľvek vychádza z úst človeka, odhaľuje, čo je skutočne v jeho srdci.

V liste Efezským v 4. kapitole je napísané, ako by mala vyzeráť naša reč. Verš 25 hovorí: „Odložte lož.“ Pánov služobník by nikdy nemal klamať a nemal by si protirečiť. Namiesto toho Pavel ďalej píše: „Hovorte pravdu, každý so svojím bližným“ (Efezským 4:25). Každému by sme mali hovoriť len pravdu bez ohľadu na okolnosti.

Pavel ďalej pokračuje v liste Efezským 4:26 slovami: „Hnevajte sa, ale nehrešte.“ V živote kresťana je miesto pre hnev, avšak pre spravodlivý hnev a nie hriešny hnev. Hlavne nie pre skrytý hnev, ktorý by sa mohol hromadiť a vyústiť v nejaké hriešne jednanie. Žiadny služobník by sa nemal dostať do bodu, kedy by sa tak nahneval, že by jeho slová boli plné horkosti, pomsty a nezdvorilosti. Naopak, jeho reč musí byť „vždy milá a duchaplná“ (Kolosenským 4:6).

Efezským 4:29 hovorí: „Nijaké mrzké slovo nech vám nevychádza z úst.“ Reč veriaceho človeka by mala byť vždy čistá. Pavel ešte ďalej pokračuje v tomto verši, kde hovorí, čo by malo vychádzať z úst každého veriaceho: „ale len dobré, aby budovalo, kde treba, a poslucháčom prinášalo požehnanie“ (Efezským 4:29).

V správaní

Musíme byť vzorom spravodlivého života: ľuďmi, ktorí biblické pravdy, ktorým veria, aj skutočne žijú. Všetky veci, ktoré robíme, kam chodíme, čo vlastníme, akýkoľvek aspekt nášho života je svojím spôsobom kázňou. Táto kázeň bude buď v rozpore alebo v súlade s tým, čo hovoríme.

V láske

Slúžiť v láske neznamena, že s každým budem najväčší kamarát a že sa budeme všetci tlapkať po pleci. Apoštol Pavel a jeho pomocník Epafroditus preukázali svoju lásku zboru tým, že usilovne slúžili (Filipským 2:27-30, 1. Tesalonickým 2:7-12). Niekedy sa zamyslím a premýšľam o tom, či mám zostať a dať svoje úsilie do nášho Grace Church alebo sa mám presunúť a ísť slúžiť niekam inam? Som však presvedčený, že Boh chce, aby som dal svoj život službe ľuďom v tomto zbore. Toto je môj spôsob, ako preukazujem svoju lásku voči svojim súrodencom. Každý z nás je povolaný ponúknuť obetavú službu pre dobro iných.

Vo viere

Slovo preložené ako „viera“ v 1. liste Timotejovi 4:12 môže byť preložené tiež ako „vernosť“, „dôvera“ alebo „konzistentnosť“. Aj Timotej mal byť konzistentný, verný a dôveryhodný vo svojej službe. Dôveryhodných a konzistentných služobníkov ľudia s ochotou nasledujú. V 1. liste Korintským 4:2 Pavel píše: „Od správcov (alebo šafárov) sa vyžaduje, aby každý bol verný.“

V čistote

Slovo „čistota“ (hagneia) nehovorí len o sexuálnej čistote, ale aj o čistote zámerov srdca. Ak sú čisté naše srdcia, bude čisté aj naše správanie. História nám jasne ukazuje, že služba služobníkov v zboroch môže byť veľmi ľahko zdevastovaná

sexuálnou nečistotou, chamtivosťou a ctižiadostivosťou. Človek vo vedení je veľmi zraniteľný voči týmto vplyvom, pokiaľ nie je neustále na pozore. Každý z nás si musí zachovávať neustálu morálnu čistotu.

Náš duchovný život je neustále pod drobnohľadom pozorujúceho sveta, či už v oblasti reči, správania, lásky, vernosti a čistoty. Kompromis v niektorej z týchto charakterových vlastností môže veľmi vážne ohroziť poslanstvo, ktoré nás Boh povolal zvestovať.

9. Verný služobník je horlivý

Polovičatosť nemá miesto v kresťanskej službe. Apoštol Pavel nám zreteľne hovorí o tom, že kresťanská služba si vyžaduje nesmiernu horlivosť. Skutočného Božieho služobníka opisuje ako toho, ktorý sa neúprosne snaží o pravú biblickú službu. Apoštol Pavel dôrazne hovorí Timoteovi tieto slová: „Kým neprídem, buď usilovný v predčítovaní Písma, napomínaní a vyučovaní“ (1. Timoteovi 4:13). Pavel týmito slovami dáva ľuďom v pastoračnej službe tri veľmi jasné úlohy: vyučovať Písmo, vysvetľovať jeho význam a nabádať ľudí k tomu, aby žili pre Krista podľa Písma.

Boží služobník musí byť neúprosný a neúnavný učiteľ. Puritán John Flavel (1630-1691) napísal: „S nami to nie je ako s bežnými pracovníkmi, ktorí keď odídu poobede z práce, tak ju nájdú tak, ako ju zanechali. Hriech a satan neustále ničia všetku našu prácu. Práca, ktorú sme vykonali pre duše ľudí v jednej kázni, zmizne ešte skôr než sa človek dostane k ďalšej kázni.“ (John Flavel, *The Works of John Flavel*, str. 569)

Neustále bojujeme proti ničivým procesom. Toto je jeden z dôvodov, prečo tak často opakujem to, čo učím. Každý dobrý pastor a učiteľ vie, že ľudia veľmi ľahko zabúdajú, čo sa naučili a preto mnohé veci musí často opakovať. Rovnako si

však musí uvedomiť, že mnohí ľudia si niektoré veci dokážu rýchlo osvojiť. Keď si však uvedomia, že sa učia niečo, čo už vedia, tak mnohí si začnú myslieť, že už o tom vedia všetko a začne ich to nudiť. Tou najjednoduchšou cestou by teda bolo, niešť rovnaké posolstvo vždy inému publiku. Tou skutočnou výzvou pre verného slúžiaceho vodcu je, aby zostal verný medzi svojimi ľuďmi a neustále im opakoval biblické pravdy takým spôsobom, ktorý by sa nestal nudným a opakujúcim sa. A ak študujete Bibliu, tak časom zistíte, že pri jej štúdiu sa deje presne to isté. Duch Svätý neustále dookola opakuje tie isté princípy Písma v inom kontexte a skrze iné situácie, vždy však iným občerstvujúcim spôsobom.

Verný služobník je neúprosne a neúnavne oddaný čítaniu, napomínaniu a vyučovaniu Božieho slova.

V nasledujúcom verši vyzýva apoštol Pavel Timotea slovami: „Nezanedbávaj dar, ktorý je v tebe“ (1. Timoteovi 4:14). V živote pastora existuje mnoho starostí, záležitostí a aktivít, ktoré veľmi ľahko môžu pohltiť jeho čas. Pavel videl veľmi jasne svoje povolanie a povolanie každého jedného služobníka evanjelia. Aj preto v druhom liste, ktorý napísal Timoteovi, ho povzbudzuje slovami: „Spolu so mnou znášaj protivenstvá ako dobrý bojovník Ježiša Krista. Nikto z vojakov sa nepletie do zamestnaní každodenného života, aby sa páčil svojmu vojvodcovi“ (2. Timoteovi 2:3-4). Verný pastier sústreďuje všetok svoj čas, úsilie a službu na Božie slovo.

Je zaujímavé, že toto je všetko, čo sa hovorí o konkrétnych povinnostiach pastora. Podobne, keď Pavel vysvetľuje v liste Timoteovi požiadavky pre starších zborov a diakonov, tak je tu spomenutá jediná skutočná funkcia a to, aby boli „spôsobilí vyučovať“ (1. Timoteovi 3:2). Nie je tu žiadna zmienka o tom, že skutočný pastor by mal byť dynamický vodca, vynikajúci stratég, vizionár alebo akýkoľvek iný model, ktorý je dnes v mnohých zboroch tak populárny.

Písmo len jednoducho hovorí, že má byť schopný vyučovať a vykladať Božie slovo.

V dnešnej dobe sú viditeľné v zboroch dva extrémny, kedy sa na pastoračnú službu kladie buď príliš malý dôraz alebo príliš veľký. Častokrát sa od pastorov vyžaduje, aby nahrávali kázne, písali knihy, získavali doktoráty, rozprávali na konferenciách a snažili sa o medzinárodné uznanie... Toto však nie je spôsob, akým sa Boh pozerá na vernosť a úspech kazateľov. Boží štandard je oveľa vyšší. Úlohou pastora je neustále sýtiť Božím slovom stádo, ktoré mu Boh zveril do rúk.

10. Verný služobník má jasný cieľ

Pán Ježiš Kristus nemal čas na to, aby bol poslušný dvom pánom. Aj svojich poslucháčov varoval, že „nikto nemôže slúžiť dvom pánom.“ (Matúš 6:24). Oddanosť na čiastočný úväzok pre pravého Pánovho služobníka neprichádza do úvahy.

Apoštol Pavel si bol nadmieru vedomý tejto skutočnosti a preto prikazoval Timoteovi: „O toto sa staraj a pre to ži, aby bolo tvoje napredovanie všetkým zjavné“ (1. Timoteovi 4:15). Verný služobník je jednej mysle, na rozdiel od človeka s rozpoltenou myslou, ktorý je vo všetkom počínaní nestály (Jakub 1:8). Služba Bohu mala byť tým, čo úplne pohltí Timoteovu myseľ. Slová, ktoré tu Pavel použil, hovoria o premýšľaní vopred, o plánovaní. Pokiaľ človek práve nekoná svoju službu, tak by mal o nej premýšľať a plánovať ju.

Boží služobníci majú byť plne vnorení do záležitostí svojej služby. Služba Bohu nie je niečo, čo vyžaduje len určitú časť človeka. Je to služba, ktorá si vyžaduje celého človeka. Pravý služobník Ježiša Krista je plne odovzdaný Jeho dielu.

Pastor nemôže mať dva ciele. Nemôže napríklad polovicu svojho úsilia venovať službe a druhú polovicu venovať tomu,

aby sa stal profesionálnym golfovým hráčom. Muži, ktorí padajú do podobných pascí, si neuvedomujú svoj plný potenciál, pretože sú rozptyľovaní mnohými vecami, ktoré im uberajú energiu. Dobrý Kristov služobník sa musí úplne vložiť do svojej služby, podobne ako Epafroditos, ktorý skoro až zomrel pri plnení svojej služby (Filipským 2:25-27).

V 2. liste Timoteovi 4:2 Pavel hovorí Timoteovi: „Zvestuj slovo, buď pohotový vhod-nevhod...“ Grécky teológ Fritz Rienecker vysvetľuje, že slovo prekladané ako „pohotový“ (ephistēmi) je slovo z vojenského slovníka. Znamená “zostať na svojom stanovisku”, “zostať v službe”. Boží služobník nie je nikdy mimo služby ale je vždy na svojom stanovisku. Môj otec mi hovorieval, že kazateľ musí byť pripravený kázať, modliť sa a zomrieť v akomkoľvek okamihu.

Pavel povedal Timoteovi, aby zostal v službe „vhod-nevhod“ (2. Timoteovi 4:2). Kristov služobník je v službe, či už je to vhodné alebo nie. Jednu nedeľu som išiel domov a bol som nesmierne unavený. Jediné, po čom som túžil bolo, aby som si mohol dať niečo studené na pitie, sadnúť si do kresla a odpočívať. Ani som si poriadne nestihol sadnúť a už mi zazvonil telefón. Vyskytol sa v rodine nejaký vážny problém. Strávil som 40 minút na telefóne, zatiaľ čo jedlo, ktoré mi pripravila moja dcéra, vychladlo tak, že sa už nedalo ani zjesť. Krátko po tom, ako som vybavil tento prvý telefonát, mi znovu zazvonil telefón. Tentokrát sa jednalo ešte o väčší problém. Predpokladám, že toto bol Pánov spôsob, ako mi chcel dať najavo, že som neustále v službe. Presne takto je to vo vojenskej službe: Musíte jej byť plne oddaný a pripravený na čokoľvek.

Služobník, ktorý vedie Boží ľud, musí mať jediný cieľ. Jeho cieľom nesmie byť nič iné ako to, že musí viesť svoje stádo bližšie k Bohu skrze vyučovanie Jeho slova. Je to úloha na plný úväzok. Neexistuje dôležitejšia práca, do ktorej by ste mohli vložiť svoj život, čas, energiu a premýšľanie.

11. Verný služobník zápasí o posvätenie

Každý, kto vedie Kristovu cirkev, musí neustále rásť do podoby Krista. Presne toto naznačuje Pavel Timoteovi, keď mu prikazuje, aby bolo jeho „napredovanie všetkým zjavné“ (1. Timoteovi 4:15).

V predchádzajúcich článkoch tejto série sme sa pozreli na naliehavú výzvu apoštola Pavla týkajúcu sa kresťanského vodcovstva, ktorú nájdeme v 1. liste Timoteovi 4:6-15. Timotej bol mladý pastor a v Pavlových očiach aj syn vo viere, ktorému Pavel dal jasnú biblickú príručku pre vodcov v cirkvi. Pavel vyzýval Timotea k tomu, aby varoval ľudí pred falošnými učeniami, študoval Písmo, vyhýbal sa svetáctvu, bol disciplinovaný, vyučoval s autoritou, išiel príkladom, bol odhodlaný a aby bol sústredený na jediný cieľ. Všetky tieto predpoklady dohromady formujú cirkevného vodcu, ktorý je stále viac podobný Kristovi.

Fráza „aby bolo tvoje napredovanie všetkým zjavné“ nám jasne poukazuje na to, že Timoteov duchovný rast mal byť zjavný pre každého. Z tohto tiež vyplýva, že Timotej určite ešte nedosiahol dostatočnú duchovnú zrelosť. Žiadny služobník by sa nemal snažiť presvedčiť ľudí o tom, že je bez chyby. Mal by sa však snažiť o to, aby ľudia mohli vidieť jeho duchovný rast. Štandard pre Kristovho služobníka je nesmierne vysoký, každý z nás je od neho vzdialený. Dokonca aj sám Pavel povedal: „Nieže by som už dosiahol alebo bol už dokonalý, ale snažím sa... cieľ mám vždy pred očami“ (Filipským 3:12.14). Aj sám Pavel v živote mnohokrát zlyhal, ani on nebol dokonalý (pozri Skutky apoštolov 23:1-5). Podobne ako u Pavla, naša bezúhonnosť a pokora by mala byť zjavná ostatným okolo nás. Nie som dokonalý, ale dúfam, že napredujem.

Slovo „postup“ (prokopē) ľudia v pôvodnom jazyku väčšinou používali, keď hovorili o vojenskom postupe alebo povýšení. Stoici používali toto slovo na vyjadrenie postupu

v poznaní. Niektorí toto slovo používali na opis priekopníka, ktorý si namáhavo razí cestu k cieľu. Našou snahou by malo byť podobať sa viac Kristovi tak, aby to mohli vidieť aj ostatní.

Po ľudsky povedané, nikto z nás sám o sebe nie je vhodný k tomu, aby mohol slúžiť Pánovi. Pán to vie. On, ktorý určuje tento vysoký štandard rovnako vie, že ho nikdy nedosiahneme. Keď sa však poddáme pod moc Ducha Svätého a budeme na ňom závislí, tak On vykoná skrze nás všetko, čoho by sme my neboli nikdy schopní.

Pavel uzatvára 4. kapitolu 1. listu Timoteovi slovami: „Daj pozor na seba a na učenie. V tom zotrúvajú, lebo keď to urobíš, zachrániš seba aj tých, čo ťa počúvajú“ (1. Timoteovi 4:16). Timotej sa mal sústreďovať na dve veci: svoje správanie a učenie. Tieto dve veci sú stredobodom pastorálnej služby. Tieto dva príkazy sú sumárom všetkých vlastností každého vedúceho služobníka, o ktorých som písal v predošlých článkoch.

Písmo opakovane hovorí o tom, že ten, kto je skutočne zachránený, vytrvá vo viere. Rovnako aj Pavel uisťuje Timotea o tom, že keď sa bude usilovať o osobnú zbožnosť a presné a zdravé učenie, tak ho to posunie ku konečnému a slávnemu spaseniu: „Keď to robíš, zachrániš seba aj tých, čo ťa počúvajú“ (1. Timoteovi 4:16). Jeho vytrvalosť bude dôkazom toho, že jeho viera bola skutočná.

Pokiaľ aj my zotrúvame v posväcovaní a v pravde, naše životy budú mať vplyv aj na iných, pretože im budeme schopní zvestovať posolstvo spásy. Nebudeme to síce my, ktorí budeme zachraňovať, ale Boh, ktorý si použije naše kázanie Jeho slova a naše životy. Všetky vlastnosti slúžiaceho vodcu musia smerovať k záchrane duší. Toto je cieľom našich životov a dôvodom, prečo aj po znovuzrození ostávame stále ponechaní vo svete. Keby Boh vyhľadával len naše uctievanie, tak by nás hneď v momente nášho znovuzrodenia vzal do neba. On však chce od nás, aby sme prinášali posolstvo

spasenia strateným ľuďom. Toto je sumár našej služby. Je to ohromné, sväté a slávne povolanie!

John MacArthur

Tento materiál pôvodne vyšiel v rozšírenej knižnej podobe s názvom „[The Master's Plan for the Church](#)“ (preklad: Majstrov plán pre cirkev). Preložené zo stránky zboru Johna MacArthura, Grace Community Church v Los Angeles, USA: www.gty.org. Všetky práva patria tomuto zboru. Linky pôvodných článkov (stránka „Grace to You“):

1. Znamenity služobník Ježiša Krista

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/znamenity-sluzobnik-jezisa-krista/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190225>

2. Verný služobník napomína

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-napomina/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190227>

3. Verný služobník študuje

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-studuje/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190304>

4. Verný služobník sa vyhýba nebiblickému mysleniu

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-sa-vyhyba-nebiblickemu-mysleniu/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190306>

5. Verný služobník je disciplinovaný

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-je-disciplinovany/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190311>

6. Verný služobník je usilovný

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-je-usilovny/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190313>

7. Verný služobník vyučuje s autoritou

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-vyucuje-s-autoritou/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190318>

8. Verný služobník ide príkladom

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-ide-prikladom/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190320>

9. Verný služobník je horlivý

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-je-horlivy/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190322>

10. Verný služobník má jasný cieľ

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-ma-jasny-ciel/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190327>

11. Verný služobník zápasí o posvätenie

<http://pravdavaske.sk/clanky/nazory/verny-sluzobnik-zapasi-o-posvatenie/>

Preložené z: <https://www.gty.org/library/blog/B190329>

Táto brožúra spolu s mnohými ďalšími materiálmi je k dispozícii na stránke <http://www.pravdavaske.sk/>. Okrem webovej stránky nás nájdete aj na:

Facebook: <http://www.facebook.com/pravdavaske>

Youtube: <http://www.youtube.com/pravdavaske>

Twitter: <http://www.twitter.com/pravdavaske>

